

ບົດລາຍງານຕິດຕາມ ສະພາບເສດຖະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະ ໂຄວິດ-19

ມິຖຸນາ 2020

ສະຫລຸບປັນຫາສໍາຄັນໂດຍຫຍໍ້

Photo credit: Phoosap Thevongsa

ສະຫລຸບບັນຫາສໍາຄັນໂດຍຫຍໍ້

1. **ນັບແຕ່ພະຍາດໂຄວິດມີການລະບາດຮອດປະຈຸບັນ, ສປປ ລາວ ແມ່ນສາມາດຫຼີກລ້ຽງວິກິດດ້ານສາທາລະນະສຸກໄດ້ດີ ແຕ່ເສດຖະກິດຂອງປະເທດແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກສະພາບເສດຖະກິດໂລກທີ່ຖືດຖອຍຢ່າງໜັກ.** ສະພາບເສດຖະກິດໂລກທີ່ມີການຖືດຖອຍຍ້ອນພະຍາດໂຄວິດ-19 ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ສປປ ລາວ ໃນຫຼາຍດ້ານເຊິ່ງໃນນັ້ນລວມມີ: ຂະແໜງທ່ອງທ່ຽວ, ຂະແໜງການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນ, ລາຄາແຮ່ທາດ, ອັດຕາແລກປ່ຽນ ແລະ ການຫຼຸດລົງຂອງເງິນໂອນເຂົ້າປະເທດຈາກແຮງງານລາວຢູ່ຕ່າງປະເທດ. ໂດຍພິຈາລະນາລວມເອົາສະພາບຄວາມບໍ່ແນ່ນອນໃນດ້ານໄລຍະເວລາ, ການແຜ່ລະບາດໃນວົງກວ້າງ ແລະ ຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງພະຍາດລະບາດ ໂຄວິດ-19 ທັງໃນລະດັບສາກົນແລະພາຍໃນ, ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ຈະນໍາສະເໜີຂອບເຂດຕົວເລກຄາດຄະເນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດລາວໃນປີ 2020 ພາຍໃຕ້ສອງກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ສົມມຸດຖານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ: (i) ໄລຍະເວລາ ແລະ ຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງການລະບາດລວມທັງຄວາມເຂັ້ມຊັນຂອງມາດຕະການຕ່າງໆທີ່ຈຳກັດການເຄື່ອນໄຫວຂອງພົນລະເມືອງຢູ່ ສປປ ລາວ; (ii) ຂະໜາດ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງບັນດານະໂຍບາຍບັນເທົາທຸກດ້ານເສດຖະກິດ; ແລະ (iii) ຄວາມຮ້າຍແຮງ ແລະ ໄລຍະເວລາການຖືດຖອຍຂອງເສດຖະກິດໂລກ. ພາຍໃຕ້ກໍລະນີສົມມຸດຖານທີ່ເງື່ອນໄຂເອື້ອອໍານວຍ, ເສດຖະກິດຂອງລາວຄາດວ່າຈະຂະຫຍາຍຕົວທີ່ 1 ສ່ວນຮ້ອຍ, ແຕ່ກົງກັນຂ້າມພາຍໃຕ້ກໍລະນີສົມມຸດຖານທີ່ເງື່ອນໄຂບໍ່ເອື້ອອໍານວຍເສດຖະກິດລາວອາດຈະຫົດຕົວລົງເຖິງ 1,8 ສ່ວນຮ້ອຍ. ບໍ່ວ່າຜົນຈະອອກມາເປັນກໍລະນີໃດກໍຕາມ ຢ່າງໜຶ່ງທີ່ຈະແຈ້ງແມ່ນ ສປປ ລາວ ໃນປີນີ້ຈະມີອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດທີ່ຕໍ່າສຸດນັບແຕ່ປີ 1990 ເປັນຕົ້ນມາ.

Photo credit: Phoosap Thevongsa

2. ພະຍາດ ໂຄວິດ-19 ຈະເຮັດໃຫ້ໂຄງສ້າງເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ບອບບາງຢູ່ແລ້ວໜັກໜ່ວງຂຶ້ນໄປຕື່ມອີກ. ສປປ ລາວ ມີບັນຫາດ້ານການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ບໍ່ເຂັ້ມແຂງໃນໄລຍະຜ່ານມາ ເຊິ່ງເປັນຜົນເຮັດໃຫ້ມີການຂາດເຂີນດ້ານງົບປະມານການເງິນ ແລະ ຄັງແຮສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ກ່ອນເກີດພະຍາດໂຄວິດລະບາດໃນທົ່ວໂລກ. ລະດັບຄັງແຮສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດແມ່ນມີໂຕເລກຕໍ່າຫຼາຍໃນຮອບຫຼາຍປີຜ່ານມາ. ສ່ວນຊ່ອງຫວ່າງລະຫວ່າງອັດຕາແລກປ່ຽນທາງການກັບອັດຕາແລກປ່ຽນໃນຕະຫຼາດນອກກໍ່ເຫັນວ່າ ເພີ່ມສູງຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າຂອບເຂດທີ່ເຄີຍມີມາ. ເຖິງວ່າລາຍຈ່າຍພາກລັດຈະຫຼຸດລົງກວ່າເກົ່າ ແຕ່ການເກັບລາຍຮັບທີ່ຕົກຕໍ່າ ເປັນຜົນເຮັດໃຫ້ບັນຫາການຂາດດຸນງົບປະມານເພີ່ມສູງຂຶ້ນຫຼາຍ. ການຂາດດຸນງົບປະມານຄາດວ່າຈະເພີ່ມຈາກ 7,5 ເຖິງ 8,8 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ແລະ ສ່ວນໜີ້ສາທາລະນະຄາດວ່າຈະເພີ່ມຈາກ 65 ເຖິງ 68 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ໃນປີ 2020 ເຮັດໃຫ້ປະເທດຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍໃນການຊໍາລະໜີ້. ຍ້ອນງົບປະມານການເງິນ ທີ່ມີຈໍາກັດລວມທັງຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນການດຸນດ່ຽງການຂາດດຸນງົບປະມານ ແລະ ການຊໍາລະໜີ້ ເຮັດໃຫ້ລັດຖະບານລາວ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການກະຕຸ້ນເສດຖະກິດໃຫ້ຝື້ນໂຕໄວ.

Photo credit: Phoonsap Thevongs

ການຈ້າງງານແລະສະຫວັດດີການ ຖືກກະທົບໜັກ

3. ວິກິດພະຍາດ ໂຄວິດ-19 ສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ບັນດາຂະແໜງການທີ່ໃຊ້ແຮງງານຫລາຍ ແລະ ມີການເຊື່ອມໂຍງກັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ. ບັນດາຂະແໜງການທີ່ຕິດພັນກັບການທ່ອງທ່ຽວ ເຊັ່ນ: ການຂົນສົ່ງ, ອາຫານ ແລະ ທີ່ພັກລວມທັງການຂາຍຍ່ອຍແມ່ນລ້ວນແລ້ວແຕ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໜັກ ຍ້ອນຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ຫຼຸດລົງຫລາຍ ໂດຍສະເພາະຈາກຈີນ ແລະ ບັນດາປະເທດໃກ້ຄຽງໃນໄລຍະໄຕມາດທີ 1 ຂອງ ປີນີ້. ທ່າອ່ຽງດັ່ງກ່າວຍັງຈະສືບຕໍ່ຫລຸດລົງຕື່ມໃນໄຕມາດທີ 2 ຍ້ອນປະເທດອື່ນໆໄດ້ນຳໃຊ້ບັນດາມາດຕະການຈຳກັດການເດີນທາງ, ການສືບຕໍ່ປິດຊາຍແດນ ແລະ ການຈຳກັດການເຄື່ອນໄຫວໄປມາຂອງພົນລະເມືອງພາຍໃນ ສປປ ລາວ ເອງ. ພ້ອມນັ້ນ ການລົງທຶນໃນບັນດາຂະແໜງການເຫລົ່ານີ້ຄາດວ່າຈະຫລຸດລົງ. ສ່ວນວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ຍັງມີຄວາມບອບບາງເປັນພິເສດທ່າມກາງສະພາບວິກິດໃນປະຈຸບັນ. ການລົບການຕ່າງໆທີ່ກະທົບຕໍ່ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄດ້ສ້າງຄວາມຫຼ້າຊ້າໃນການສະໜອງວັດຖຸດິບໃຫ້ແກ່ອຸດສາຫະກຳຜະລິດເພື່ອສິ່ງອອກ ແລະ ຂະແໜງການກໍ່ສ້າງ. ນອກນັ້ນ, ບັນດາອຸດສາຫະກຳຜະລິດເພື່ອສິ່ງອອກ ຍັງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໜັກຍ້ອນຄວາມຕ້ອງການທີ່ຕໍ່າຈາກປະເທດນຳເຂົ້າ.

4. ພະຍາດລະບາດ ໂຄວິດ-19 ແລະ ມາດຕະການຄວບຄຸມຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຢູ່ບັນດາປະເທດຄູ່ຮ່ວມເສດຖະກິດສໍາຄັນໄດ້ລົບກວນ ແລະ ສ້າງອຸປະສັກຫລວງຫລາຍຕໍ່ຕະຫຼາດແຮງງານໃນລັກສະນະທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ. ຄວາມຕ້ອງການແຮງງານທີ່ຫຼຸດລົງວ່ອງໄວເຮັດໃຫ້ມີການສູນເສຍວຽກເຮັດງານທຳໃນບັນດາຂະແໜງການທີ່ຕິດພັນກັບການທ່ອງທ່ຽວເຊິ່ງກວມເອົາ 11 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການຈ້າງງານທັງໝົດ. ເນື່ອງຈາກຕະຫຼາດແຮງງານປະກອບດ້ວຍສ່ວນແບ່ງຂອງການຈ້າງງານໃນຂະແໜງເສດຖະກິດນອກລະບົບ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານນອກລະບົບທີ່ມີຫລວງຫລາຍເຊິ່ງເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ຖືກປົກປ້ອງຈາກລະບົບປະກັນສັງຄົມ, ການປົກປ້ອງ ຈິ່ງຖືວ່າຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າສຸດ. ເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ຖືກກະທົບ, ລບລ ກໍາລັງສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານປະກັນສັງຄົມໃຫ້ແຮງງານປະມານ 96.000 ທີ່ຖືກກະທົບ ເຊິ່ງເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນເປັນສະມາຊິກຂອງລະບົບປະກັນສັງຄົມ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ກຸ່ມເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ ກວມເອົາພຽງແຕ່ 3,1 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການຈ້າງງານທັງໝົດ ແລະ ອີກພຽງ 26 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງແຮງງານໃນເມືອງທັງໝົດທີ່ມີຄ່າຕອບແທນແຮງງານ.

5. ຜົນກະທົບທາງເສດຖະກິດຍ້ອນພະຍາດລະບາດ COVID-19 ຍັງສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ການໄຫຼເຂົ້າຂອງ ເງິນໂອນຈາກແຮງງານລາວຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ອາດເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ມີຈຳນວນສູງເຖິງ 214.000 ຄົນ ຕົກຢູ່ໃນສະພາບຄວາມທຸກຍາກ. ນັບແຕ່ເກີດການລະບາດ, ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍສັນຊາດ

ລາວຫຼາຍກວ່າ 100.000 ຄົນ ຕ້ອງໄດ້ເດີນທາງກັບຄືນ ສປປ ລາວ. ການກັບຄືນປະເທດຂອງແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ເຫຼົ່ານີ້ ເປັນຜົນເຮັດໃຫ້ເງິນໂອນ ກັບປະເທດຈາກແຮງງານລາວຢູ່ຕ່າງປະເທດຫຼຸດລົງປະມານ 125 ລ້ານໂດລາ ໃນປີ 2020, ຫຼື 0,7 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP. ປະມານ 9 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງຄົວເຮືອນຢູ່ລາວ ໄດ້ຮັບເງິນໂອນຈາກຕ່າງ ປະເທດ ໂດຍແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍທີ່ເປັນລູກຫຼານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງເງິນຈຳນວນດັ່ງກ່າວ ກວມເອົາເຖິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງລາຍໄດ້ຄົວເຮືອນ. ໝາຍຄວາມວ່າ: ນີ້ເປັນການສູນເສຍລາຍໄດ້ຄົວເຮືອນທີ່ຫລວງຫລາຍ. ອີງຕາມສອງກໍລະ ນີຄາດຄະເນກ່ຽວກັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ, ອັດຕາຄວາມທຸກຍາກຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນ 1,4 ເຖິງ 3,1 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2020. ເວົ້າອີກຢ່າງ, ຈຳນວນ ຜູ້ທຸກຍາກຖືກປະເມີນວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 96.000 ຄົນ ເຊິ່ງເປັນ ຜົນກະທົບຈາກພະຍາດລະບາດ ຫຼື ອາດເພີ່ມເປັນ 214.000 ຄົນ ຖ້າຕົກເປັນກໍລະນີທີ່ເງື່ອນໄຂບໍ່ເອື້ອອຳນວຍ. ຜົນ ກະທົບຂອງພະຍາດລະບາດຕໍ່ຄວາມທຸກຍາກຄາດວ່າຈະສືບຕໍ່ມີຜົນໃນໄລຍະໜຶ່ງ ເຊິ່ງມີການຄາດຄະເນວ່າ: ອັດຕາ ຄວາມທຸກຍາກຈະກັບຄືນໄປຢູ່ໃນລະດັບກ່ອນເກີດວິກິດ, ໂດຍປະກົດການດັ່ງກ່າວໜ້າຈະເກີດໃນປີ 2021 ພາຍໃຕ້ ກໍລະນີສົມມຸດທີ່ເງື່ອນໄຂເອື້ອອຳນວຍ ຫຼື ອາດຈະແກ່ຍາວເປັນຫຼັງປີ 2022 ພາຍໃຕ້ກໍລະນີສົມມຸດທີ່ເງື່ອນໄຂບໍ່ ເອື້ອອຳນວຍ.

ຖານະການເງິນຂອງລັດ ອາດຈະອ່ອນແອລົງຕໍ່ມອີກ

6. ການທົດຖອຍຂອງເສດຖະກິດ ຈະເຮັດໃຫ້ຖານະ ການເງິນຂອງລັດທີ່ອ່ອນແອຢູ່ແລ້ວປະສົບບັນຫາໜັກໜ່ວງ ກ່ວາເກົ່າ ແລະ ເພີ່ມຂໍ້ຈຳກັດດ້ານທຶນງົບປະມານຕໍ່ມອີກ.

ລາຍຮັບຂອງພາກທຸລະກິດ ໂດຍສະເພາະໃນຂະແໜງບໍລິການ ແລະ ການຜະລິດທີ່ຕົກຕໍ່າ ໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ການເກັບລາຍຮັບຂອງ ລັດຫຼຸດລົງໃນໄລຍະສອງເດືອນທຳອິດ. ໂຕເລກປະເມີນເບື້ອງຕົ້ນ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ: ການເກັບລາຍຮັບພາຍໃນສຳລັບເດືອນມັງກອນ- ກຸມພາຂອງປີ 2020 ຫຼຸດລົງ 30 ສ່ວນຮ້ອຍປີຕໍ່ປີ. ກະຊວງການເງິນ (ກຊງ) ປະ ເມີນວ່າ: ການສູນເສຍລາຍຮັບສຳລັບປີ 2020 ຈະຢູ່ທີ່ປະມານ 3 ເຖິງ 4 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP, ສ່ວຍໃຫຍ່ແມ່ນຍ້ອນ ການຫຼຸດລົງຂອງລາຍຮັບຈາກອາ ກອນມູນຄ່າເພີ່ມ (ອມພ), ອາກອນ ຊົມໃຊ້, ອາກອນກຳໄລ ແລະ ພາສີ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ການຂາດດຸນງົບປະມານ ຈຶ່ງຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນລະດັບ 7,5 ເຖິງ 8,8 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ໃນປີ 2020 ຈາກ 5,2 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2019, ໃນຂະນະທີ່ໜີ້ສາທາລະນະ ອາດຈະເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງປະມານ 65 ຫາ 68 ສ່ວນ ຮ້ອຍຂອງ GDP ຈາກ 59 ສ່ວນ ຮ້ອຍໃນໄລຍະດຽວກັນ. ຄວາມສ່ຽງເກີດສະພາບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຊຳລະໜີ້ ແມ່ນຖືວ່າສູງ.

7. ດ້ວຍພັນທະການຊຳລະໜີ້ຕ່າງປະເທດທີ່ຫລວງຫລາຍ, ລັດຖະບານລາວ (ລບລ) ຈຶ່ງມີທາງ ເລືອກຈຳກັດໃນການກູ້ຢືມໃໝ່ເພື່ອຊຳລະໜີ້ເກົ່າ. ໂອກາດໃນການກູ້ຢືມພາຍໃນທີ່ມີຈຳກັດ ບວກກັບສະພາບ ທີ່ພັນທະບັດຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ອອກຈຳໜ່າຍຢູ່ໃນຕະຫຼາດທຶນຂອງປະເທດໄທ ຖືກປັບລະດັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືລົງ ຈຶ່ງໄດ້ນຳໄປສູ່ສະພາບທີ່ ລບລ ຈຳເປັນຕ້ອງໄປອອກພັນທະບັດຢູ່ຕະຫຼາດການເງິນສາກົນໃນລະດັບຄວາມໜ້າເຊື່ອ ຖືທີ່ຕໍ່າກວ່າລະດັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງການລົງທຶນ ເມື່ອປີ 2019. ພາລະແບກຫາບດ້ານການຊຳລະໜີ້ສິນຕ່າງປະ ເທດ (ທັງດອກເບ້ຍ ແລະ ຕົ້ນທຶນ) ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນກາຍ 1,1 ຕື້ໂດລາຕໍ່ປີໃນໄລຍະກາງ (ໂດຍສະເລ່ຍ ປະມານ 55 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍຮັບພາຍໃນ). ພາຍໃຕ້ສະພາບເງື່ອນໄຂດັ່ງກ່າວນີ້, ລບລ ອາດຈະພິຈາລະນາເຈລະຈາເງື່ອນ ໄຂໜີ້ກັບບັນດາເຈົ້າໜີ້ລາຍໃຫຍ່, ເຂົ້າຮ່ວມຂໍ້ລິເລີ່ມໂຈະການຊຳລະໜີ້ຂອງກຸ່ມ ປະເທດ G20 ທີ່ຖືກຮັບຮອງໃນ ຫວ່າງບໍດິນມານີ້, ແລະ ສະແຫວງຫາແຜນງານການຊ່ວຍເຫຼືອຮ່ວມລະຫວ່າງຜູ້ໃຫ້ທຶນຕ່າງໆ.

ຄວາມບອບບາງ ແລະ ບໍ່ໜັ້ນຄົງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນດ້ານດຸນການຊໍາລະກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ຂະແໜງ ການເງິນ

8. ດຸນການຊໍາລະກັບຕ່າງປະເທດຂອງ ສປປ ລາວ ເຫັນວ່າບອບບາງ ພ້ອມທັງມີບັນຫາຄັງແຮ ສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ຕໍ່າມາຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຊ່ອງຫວ່າງອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ຍັບກວ້າງອອກ. ການຂາດດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 2020 ຍ້ອນກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຫຼຸດລົງ, ພັນ ທະຊໍາລະໜີ້ສິນທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ແລະ ການຫຼຸດລົງຂອງເງິນໂອນກັບປະເທດຈາກແຮງງານລາວຢູ່ຕ່າງປະເທດ. ດ້ວຍ ເຫດນັ້ນ, ຊ່ອງຫວ່າງໃນການດຸນການຊໍາລະຈຶ່ງຍັບກວ້າງອອກເຊິ່ງຕ້ອງດຸ່ນດ່ຽງດ້ວຍການກູ້ຢືມໃໝ່ຈາກຕ່າງປະເທດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄັງແຮສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດບົກແຫ້ງລົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄັງແຮສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຄາດວ່າຈະ ຫຼຸດລົງໃນລະດັບເທົ່າກັບໜຶ່ງເດືອນຂອງການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ. ຊ່ອງຫວ່າງລະຫວ່າງອັດຕາແລກປ່ຽນທາງການ ແລະ ອັດຕາແລກປ່ຽນໃນຕະຫຼາດນອກ ເຫັນວ່າ ເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍໃນຊຸມເດືອນຜ່ານມາ ແລະ ປະຈຸບັນເຫັນວ່າມີອັດຕາຕ່າງກັນ ໃນລະດັບທີ່ສູງ. ເນື່ອງຈາກການເຂົ້າເຖິງການກູ້ຢືມທາງທຸລະກິດດ້ວຍຕົ້ນທຶນການກູ້ຢືມໃນອັດຕາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ທີ່ມີຈໍາກັດ, ສປປ ລາວ ຈຶ່ງຕ້ອງການຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງຫລວງຫລາຍຈາກບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ເກີດ ວິກິດດຸນການຊໍາລະກັບຕ່າງປະເທດໃນປີ 2020.

9. ຂະແໜງການເງິນ-ທະນາຄານ ໄດ້ເຂົ້າສູ່ໄລຍະວິກິດໂຄວິດ-19 ດ້ວຍຄວາມບອບບາງໃນລະ ດັບສູງສົມຄວນທີ່ມີກ່ອນໜ້ານີ້ຢູ່ແລ້ວ. ເຖິງວ່າໂດຍສະເລ່ຍ, ທະນາຄານທຸລະກິດຍັງຮັກສາລະດັບເງື່ອນໄຂ ທຶນສູງກວ່າຖານຕໍ່າສຸດໄດ້ກໍ່ຕາມ, ແຕ່ອັດຕາສ່ວນຄວາມພຽງພໍຂອງທຶນເຫັນວ່າຫຼຸດລົງໄປຫຼາຍ ຄື: ຈາກ 18 ສ່ວນຮ້ອຍໃນ ປີ 2018 ມາເປັນ 12 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2019. ສ່ວນເງິນກູ້ທີ່ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ (NPL) ອີງຕາມ ຂໍ້ມູນທ້າຍເດືອນມີນາ 2020 ແມ່ນຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບ 3 ສ່ວນຮ້ອຍ. ຢ່າງໃດກໍ່ດີ, ບັນດາກິດຈະກຳທາງດ້ານເສດ ຖະກິດທີ່ມີການຖົດຖອຍຫລາຍ ຍ້ອນຜົນກະທົບມາຈາກພະຍາດ ໂຄວິດ-19 ຄາດວ່າຈະເຮັດໃຫ້ໜີ້ເສຍ NPL ເພີ່ມ ຂຶ້ນສູງ ແລະ ອາດຈະສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ຖານະການເງິນຂອງບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດຕ່າງໆອ່ອນແອລົງຕໍ່ມອີກ ແລະ ຈໍາກັດການປ່ອຍສິນເຊື້ອ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື້ອໃນຕໍ່ໜ້າ. ການທົດຖອຍດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການ ຜ່ອນຜັນການຊໍາລະດອກເບ້ຍ ແລະ ຕົ້ນທຶນ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງມາດຕະການກະຕຸ້ນເສດຖະກິດຂອງຂະແໜງເງິນ ຕາ ອາດເພີ່ມຄວາມກົດດັນຕໍ່ຂະແໜງການເງິນ-ທະນາຄານທີ່ບອບບາງຢູ່ແລ້ວ.

Photo credit: Phoongsap Thevongsa

ການຄາດຄະເນເສດຖະກິດໃນໄລຍະກາງ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຕ່າງໆ

10. ທ່າວ່າງເສດຖະກິດໃນຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນຂຶ້ນກັບລະດັບຄວາມຮ້າຍແຮງແລະໄລຍະເວລາຂອງການລະບາດຂອງໂຄວິດໃນໂລກ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງມາດຕະການບັນເທົາຜົນກະທົບ ແລະ ກະຕຸ້ນເສດຖະກິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດ. ເຖິງວ່າຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຍັງມີສູງ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ ຄາດວ່າຈະຄ່ອຍໆຟື້ນຕົວໃນອັດຕາສະເລ່ຍ 4,5 ສ່ວນຮ້ອຍຕະຫຼອດໄລຍະສອງປີຂ້າງໜ້າ ໂດຍອີງຕາມກໍລະນີສົມມຸດທີ່ເງື່ອນໄຂເອື້ອອໍານວຍ ແລະ ບົນຂໍ້ສົມມຸດຖານທີ່ວ່າ: ເສດຖະກິດຂອງບັນດາປະເທດຄູ່ຄ້າສໍາຄັນຂອງລາວຈະຄ່ອຍໆຟື້ນຕົວ ແລະ ບາງກິດຈະກຳເສດຖະກິດພາຍໃນຈະກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິອີກບໍ່ດົນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈັງຫວະການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດຍັງຄົງຈະຢູ່ໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າກວ່າ ປີ 2019 ຍ້ອນມີຂໍ້ຈຳກັດໃນດ້ານທຶນງົບປະມານ ແລະ ເງິນຕາທີ່ຈະນຳໄປສະໜັບສະໜູນການຜື້ນໂຕຂອງເສດຖະກິດ. ກົງກັນຂ້າມ, ກໍລະນີສົມມຸດທີ່ເງື່ອນໄຂບໍ່ເອື້ອອໍານວຍໂດຍມີສົມມຸດຖານວ່າ: ການຟື້ນຕົວຂອງເສດຖະກິດຈະຊ້າກວ່າກໍລະນີທີ່ໜຶ່ງຫຼາຍຍ້ອນຂາດທຶນຮອນໃນການກະຕຸ້ນເສດຖະກິດ ແລະ ອີກຢ່າງການຟື້ນຕົວຂອງເສດຖະກິດຂອງບັນດາປະເທດຄູ່ຄ້າສໍາຄັນແມ່ນຊັກຊ້າ ແລະ ໃຊ້ເວລາດົນກວ່າ ສະນັ້ນ ການຄາດຄະເນການຟື້ນຕົວຂອງເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີທີ່ສອງ ສະເລ່ຍຢູ່ທີ່ 2,5 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນໄລຍະສອງປີຂ້າງໜ້າ.

11. ການຄາດຄະເນເສດຖະກິດໃນໄລຍະກາງ ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມສ່ຽງຕ່າງໆໃນແງ່ລົບຫລາຍກ່ວາ. ບັນດາຄວາມສ່ຽງເຫຼົ່ານັ້ນ ລວມມີ: (i) ສະພາບພະຍາດລະບາດ ໂຄວິດ-19 ອາດແກ່ຍາວ ແລະ/ຫຼື ຮ້າຍແຮງກວ່າທີ່ຄາດໄວ້ ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນລະດັບສາກົນ, ພາກພື້ນ ຫຼື ພາຍໃນປະເທດ ບວກກັບການຟື້ນຕົວທີ່ຊັກຊ້າຂອງບັນດາເສດຖະກິດທີ່ເປັນຄູ່ຄ້າສໍາຄັນຂອງ ສປປ ລາວ; (ii) ພາລະໃນການຊໍາລະໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ; (iii) ຄວາມສ່ຽງດ້ານໄພທໍາມະຊາດລວມທັງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ; ແລະ (iv) ຜົນກະທົບຕໍ່ພາກເອກະຊົນທີ່ໜັກໜ່ວງກ່ວາເກົ່າ ເຊິ່ງອາດເຮັດໃຫ້ທຸລະກິດປະສົບບັນຫາຂາດສະພາບຄ່ອງໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ຊໍາລະໜີ້ເງິນກູ້ ພ້ອມທັງເຮັດໃຫ້ສະພາບງົບປະມານຂອງລັດປະສົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍກ່ວາເກົ່າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂະແໜງທະນາຄານ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອ່ອນແອຍິ່ງຂຶ້ນ. ເມື່ອພິຈາລະນາຈາກສະພາບເສດຖະກິດໃນປະຈຸບັນທີ່ບອບບາງຢູ່ແລ້ວ, ຖ້າໜຶ່ງຫຼື ຫຼາຍຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່າວມານັ້ນເກີດຂຶ້ນອາດຈະສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ກໍລະນີສົມມຸດທີ່ສອງ (ເງື່ອນໄຂບໍ່ເອື້ອອໍານວຍ) ຍິ່ງຮ້າຍແຮງຂຶ້ນໄປຕື່ມອີກ.

ທາງເລືອກດ້ານນະໂຍບາຍ

12. ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຟື້ນໂຕຂອງເສດຖະກິດ ລັດຖະບານໄດ້ມີມາດຕະການຮອງຮັບຈໍານວນໜຶ່ງແລ້ວເຊັ່ນ: ການຜ່ອນຜັນ ແລະ ການໂຈະການຊໍາລະສ່ວຍສາອາກອນໃຫ້ພາກທຸລະກິດ, ນະໂຍບາຍເງິນຕາກະຕຸ້ນເສດຖະກິດ ແລະ ນະໂຍບາຍເລື່ອນການຊໍາລະສິນເຊື້ອ. ຜົນຂອງມາດຕະການເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການຕັ້ງເປົ້າໝາຍຈຸດສຸມສໍາລັບທຸລະກິດທີ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ (ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ກາງ ແລະ ໃຫຍ່) ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຊົ່ວຄາວຈາກພະຍາດ ໂຄວິດ-19 ແຕ່ສາມາດຟື້ນໂຕໄດ້. ຄຽງຄູ່ກັບການຊ່ວຍເຫຼືອພາກທຸລະກິດ, ການເລັ່ງປະຕິຮູບການຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບ ຖືເປັນເລື່ອງທີ່ຈໍາເປັນເພື່ອສ້າງຖານະການເງິນຂອງລັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງກ່ວາເກົ່າ ແລະ ສາມາດບັນເທົາຜົນກະທົບຈາກວິກິດໄດ້ຫລາຍຍິ່ງຂຶ້ນ. ການເຂົ້າຮ່ວມປັບໂຄງສ້າງໜີ້ຕ່າງປະເທດໂດຍຜ່ານຂໍ້ລິເລີ່ມໂຈະການຊໍາລະໜີ້ ແລະ ແຜນງານ ການຊ່ວຍເຫຼືອຮ່ວມມືຫລາຍຝ່າຍຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນຈະສາມາດຫລຸດຜ່ອນພາລະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຊໍາລະໜີ້ໃນໄລຍະກາງ.

13. ບັນດາທາງເລືອກດ້ານນະໂຍບາຍເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກ ໂຄວິດ-19 ແມ່ນຄວນບັນເທົາຜົນກະທົບດ້ານເສດຖະກິດໂດຍໄວ ໃນຂະນະທີ່ມີການສະໜັບສະໜູນການຟື້ນໂຕຂອງເສດຖະກິດໃນໄລຍະກາງແລະໄລຍະຍາວ. ເນື່ອງຈາກວ່າທຶນງົບປະມານລັດມີຈໍາກັດ ມັນເປັນເລື່ອງສໍາຄັນທີ່ຕ້ອງຈັດສັນລາຍຈ່າຍໃຫ້ຮັດກຸມ ແລະ ເພີ່ມທະວີການຂົນຂວາຍລາຍຮັບເພີ່ມເຕີມເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານສັງຄົມໃຫ້ແກ່ກຸ່ມເປົ້າໝາຍຄົວເຮືອນ ແລະ ພາກທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ໃນນັ້ນລວມມີແຜນງານຊ່ວຍເຫຼືອດຽວໂດຍກົງໃຫ້ແກ່ບັນດາຄົວເຮືອນທີ່ມີຄວາມບອບບາງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ກໍາມະກອນຜູ້ຫວ່າງງານຍ້ອນໂຄວິດ. ໃນໄລຍະຍາວ, ການເລັ່ງປະຕິຮູບເພື່ອສົ່ງເສີມການຫັນເສດຖະກິດໃຫ້ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານສິນຄ້າ ແລະ ບໍລິການ ແລະ ການປັບປຸງ

ຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນທາງການຄ້າຂອງພາກເອກະຊົນ ໂດຍການປັບປຸງການເຊື່ອມຕໍ່ດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານແມ່ນເປັນບັນຫາສໍາຄັນໃນການສ້າງພື້ນຖານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ. ການເພີ່ມການລົງທຶນທີ່ມີຄຸນນະພາບໃນການພັດທະນາທຶນມະນຸດ ແລະ ປະກັນສັງຄົມຈະຊ່ວຍຍົກສູງຄວາມສາມາດຂອງຄົວເຮືອນໃນການຮັບມືກັບຜົນກະທົບຈາກວິກິດການຕ່າງໆ.

ສ້າງລະບົບສາທາໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງເພື່ອໃຫ້ສາມາດຮັບມືສຸກເສີນດ້ານສາທາລະນະສຸກ: ແກ້ໄຂຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆທີ່ມີໃນລະບົບເພື່ອປັບປຸງການເງິນແລະການສະໜອງບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກ

14. ພະຍາດລະບາດ COVID-19 ທີ່ເກີດຂຶ້ນທົ່ວໂລກ ໄດ້ທ້າທາຍຄວາມພ້ອມຂອງລະບົບສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຮັບມືສຸກເສີນດ້ານສາທາລະນະສຸກຂອງ ສປປ ລາວ. ການສະໜອງບໍລິການ ແລະ ຄວາມພ້ອມຂອງບັນດາສະຖານທີ່ໃຫ້ບໍລິການສາທາລະນະສຸກທົ່ວປະເທດ ພົບວ່າມີອຸປະສັກຫລາຍດ້ານໃນນັ້ນລວມມີບັນຫາການຂາດສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກພື້ນຖານ, ຄວາມສາມາດກວດບັງມະຕິພະຍາດທີ່ມີຈໍາກັດ, ການສະໜອງຢາຈໍາເປັນພື້ນຖານມີຈໍາກັດ. ສປປ ລາວ ຈໍາເປັນຮີບດ່ວນທີ່ຕ້ອງລົງທຶນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເດີມໃນການສ້າງພື້ນຖານທີ່ແໜ້ນໜາເພື່ອສະໜອງຄວາມສາມາດຮັບມືສຸກເສີນດ້ານສາທາລະນະສຸກໃນຂົງເຂດການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຊຶມເຊື້ອ, ລະບົບຕິດຕາມເຜົາລະວັງ, ເຄືອຄ່າຍຫ້ອງວິເຄາະພະຍາດ, ການກັກກັນ ແລະ ການແຍກດ່ຽວ, ການຄຸ້ມຄອງ ກໍລະນີ, ການສະໜອງບໍລິການສາທາລະນະສຸກຈໍາເປັນ, ການສື່ສານຄວາມສ່ຽງເພື່ອຍຸຕິການຕິດຕໍ່ ແລະ ຄວບຄຸມເຊື້ອຈຸລະໂຣກບໍ່ໃຫ້ລະບາດ.

15. ການລະບາດຂອງພະຍາດ ໂຄວິດ-19 ໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນຫາທີ່ມີຢູ່ແລ້ວຂອງຂະແໜງສາທາໜັກໜ່ວງຂຶ້ນໄປຕື່ມອີກ. ສະຖານທີ່ໃຫ້ບໍລິການສາທາລະນະສຸກສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມີຫ້ອງແຍກດ່ຽວ ແລະ ອຸປະກອນປິ່ນປົວຄົນເຈັບທີ່ເປັນພະຍາດທາງລະບົບຫາຍໃຈຂັ້ນຮ້າຍແຮງບໍ່ພຽງພໍ. ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກທີ່ເຮັດວຽກປິ່ນປົວຄົນເຈັບຂາດອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມພຽງພໍກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ການຄວບຄຸມພະຍາດຊຶມເຊື້ອ ຕະຫຼອດເຖິງການຄຸ້ມຄອງກໍລະນີ ໃນຂະນະດຽວກັນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທີ່ມີຕໍ່ສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ ແລະ ພະນັກງານສາທາພັດເພີ່ມສູງຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ. ດັ່ງນັ້ນ ເຫັນວ່າ: ຄວາມປອດໄພຂອງພະນັກງານສາທາລະນະສຸກທີ່ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ປະຖົມນິເທດຢ່າງເໝາະສົມກ່ຽວກັບການໃຫ້ບໍລິການສາທາ ທັງຕໍ່ພະຍາດໂຄວິດ ແລະ ພະຍາດອື່ນໆ ຖືເປັນເລື່ອງຈໍາເປັນຮີບດ່ວນເພື່ອຮັບປະກັນການສະໜອງບໍລິການສາທາລະນະສຸກໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນທັງສໍາລັບຕົວພະນັກງານສາທາ ແລະ ຄົນເຈັບ.

16. ຫຼັກຖານເບື້ອງຕົ້ນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ: ພະຍາດໂຄວິດ-19 ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການໃຫ້ບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ແມ່ຍິງ ກໍຄືຜູ້ທຸກຍາກ ແລະ ກຸ່ມປະຊາຊົນຜູ້ດ້ອຍໂອກາດໃນການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບ ແມ່ນກະທັ່ງກ່ອນເກີດການລະບາດຂອງພະຍາດດັ່ງກ່າວ. ຜົນກະທົບທັນທີທັນໃດຂອງພະຍາດ ໂຄວິດ-19 ແມ່ນການລົບກວນທີ່ກະທົບຕໍ່ການໃຫ້ບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບຈໍາເປັນ. ແມ່ນຢູ່ວ່າຍັງໄວໂພດທີ່ຈະປະເມີນຜົນກະທົບທັງໝົດຂອງພະຍາດ ໂຄວິດ-19 ນັບແຕ່ເລີ່ມເກີດການລະບາດຈົນຮອດປະຈຸບັນ, ແຕ່ການຮັບຄົນເຈັບເຂດໃນ ແລະ ການສະໜອງບໍລິການສາທາລະນະສຸກຢູ່ສະຖານທີ່ໃຫ້ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ ພົບວ່າ: ຫຼຸດລົງ 18 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ 6 ສ່ວນຮ້ອຍຕາມລໍາດັບສໍາລັບໄຕມາດທີ 1 ຂອງປີ 2020 ເມື່ອທຽບໃສ່ຕົວເລກໃນໄຕມາດດຽວກັນຂອງປີ 2019. ອັດຕາການມາຮັບບໍລິການດູແລກ່ອນເກີດ, ການເກີດລູກໂດຍມີແພດຊໍານານງານຊ່ວຍເກີດ ແລະ ອັດຕາການສັກສາກັນພະຍາດກໍພົບວ່າ: ມີຕົວເລກຫຼຸດລົງ. ຈໍາເປັນຕ້ອງໃຫ້ບຸລິມະສິດຕໍ່ການສະໜອງການປົກປ້ອງທາງການເງິນ ແລະ ການຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບທີ່ຈໍາເປັນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທີ່ດ້ອຍໂອກາດທີ່ສຸດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກ ໂຄວິດ-19.

17. ບັນຫາອຸປະສັກທີ່ມີຢູ່ໃນດ້ານການຄຸ້ມຄອງການເງິນຂອງລັດໃນລະບົບສາທາ ອາດກາຍເປັນຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນການຈັດສັນ ແລະ ເບີກຈ່າຍເງິນງົບປະມານຢ່າງທ່ວງທັນເວລາໃນການຮັບມືສຸກເສີນ. ໃນສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງການຮັບມືສຸກເສີນທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ລະບົບການຄຸ້ມຄອງການເງິນພາກລັດທີ່ມີປະສິດທິຜົນຈະຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດຈັດສັນງົບປະມານໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວໃຫ້ແກ່ບັນດາຫົວໜ່ວຍງົບປະມານຂັ້ນລຸ່ມ ເພື່ອຊ່ວຍຂະຫຍາຍການໃຫ້ບໍລິການໃຫ້ທົ່ວເຖິງ, ຊ່ວຍໃນການປັບປຸງແຜນງານ ແລະ ຈັດສັນງົບປະມານຂອງຂະແໜງການຄົນ

Photo credit: Center of Information and Communication for Health

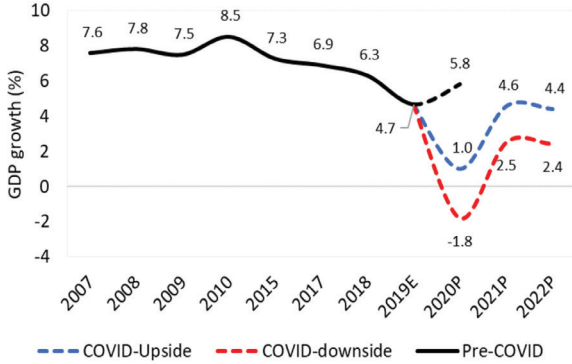
ໃໝ່ເພື່ອຮັບໃຊ້ມາດຕະການຮັບມືສຸກເສີນ. ດັ່ງນັ້ນ, ການປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງການເງິນຂອງລັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຈະຊ່ວຍເອື້ອອໍານວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການຮັບມືສຸກເສີນຕ່າງໆຕໍ່ພະຍາດໂຄວິດ ແລະ ຊ່ວຍເລັ່ງລັດການປະຕິຮູບຂະແໜງສາທາ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸການປົກປ້ອງສຸຂະພາບທົ່ວປວງຊືນ (UHC) ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDGs).

18. ລັດຖະບານລາວຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງລະບົບສາທາໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງເພື່ອຮັບມືກັບພະຍາດລະບາດ ໂຄວິດ-19 ແລະ ເຫດການສຸກເສີນອື່ນໆທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ພ້ອມທັງຮັກສາການໃຫ້ບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບທີ່ຈຳເປັນສຳລັບທຸກຄົນໃນໄລຍະເກີດວິກິດ. ກະຊວງສາທາລະນະສຸກໄດ້ຍືນຍັນວ່າປະເທດລາວມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ການພະຍາດລະບາດຂອງ ໂຄວິດ-19 ເມື່ອພິຈາລະນາຈາກທີ່ຕັ້ງແລະ ໄລຍະທາງທີ່ໃກ້ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ມີການລະບາດຂອງພະຍາດ ໂຄວິດ-19 ລວມທັງຄວາມສາມາດທີ່ມີຈຳກັດໃນການຮັບມືສຸກເສີນດ້ານສາທາລະນະສຸກ. ລັດຖະບານຈຳເປັນຕ້ອງລົງທຶນໃສ່ການສ້າງລະບົບສາທາລະນະສຸກໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງກ່ວາເກົ່າເພື່ອໃຫ້ສາມາດຮັບມືກັບເຫດການສຸກເສີນຕ່າງໆດ້ານສາທາ ແລະ ຮັກສາເປົ້າໝາຍຂອງຕົນໃນການບັນລຸການປົກປ້ອງສຸຂະພາບທົ່ວປວງຊືນ ເພື່ອຮັບປະກັນການສະໜອງບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບທີ່ຈຳເປັນຂຶ້ນພື້ນຖານໃຫ້ມີຄຸນນະພາບຕະຫຼອດໄລຍະທີ່ເກີດວິກິດ.

19. ເມື່ອປະເທດຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງດ້ານງົບປະມານລາຍຮັບຈາກພະຍາດ ໂຄວິດ-19, ມັນສຳຄັນທີ່ຕ້ອງປົກປ້ອງ ແລະ ຮັບປະກັນງົບປະມານປົກກະຕິແກ່ຂະແໜງສາທາ ແລະ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍຕ້ອງພະຍາຍາມຂົນຂວາຍງົບປະມານເພີ່ມເຕີມເພື່ອຮັບມືກັບພະຍາດ ໂຄວິດ-19. ຖ້າລັດຖະບານບໍ່ສາມາດຂົນຂວາຍງົບປະມານເພີ່ມເຕີມແລະ ປະສານການຮັບມືສຸກເສີນລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວແລ້ວ ມັນຈະມີຜົນກະທົບດ້ານລົບຕາມມາທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ. ເມື່ອພິຈາລະນາຈາກດ້ານທຶນງົບປະມານທີ່ມີຈຳກັດ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍໃນການຮັບມືສຸກເສີນດັ່ງກ່າວນີ້ ພ້ອມນັ້ນກໍຍັງຮັບປະກັນການໃຫ້ບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບທີ່ຈຳເປັນຂຶ້ນພື້ນຖານໃນໄລຍະເກີດວິກິດ. ໃນໄລຍະກາງ, ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມລາຍຈ່າຍ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບລາຍຈ່າຍໃຫ້ສູງຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດຂອງລະບົບສາທາໃນການຮັບມືກັບເຫດການສຸກເສີນຕ່າງໆດ້ານສາທາລະນະສຸກ.

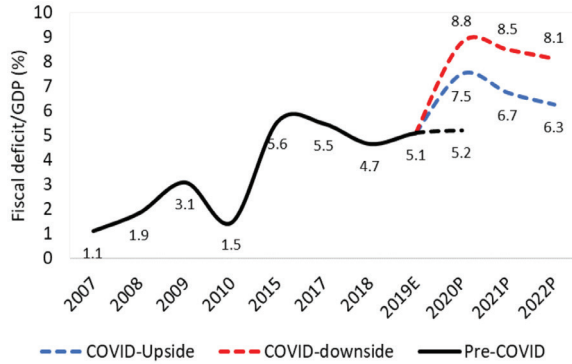
ບົດລາຍງານຕິດຕາມສະພາບເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ໂດຍສັງເຂບ, ພຶດສະພາ 2020

ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງ ຫຼາຍໃນປີ 2020

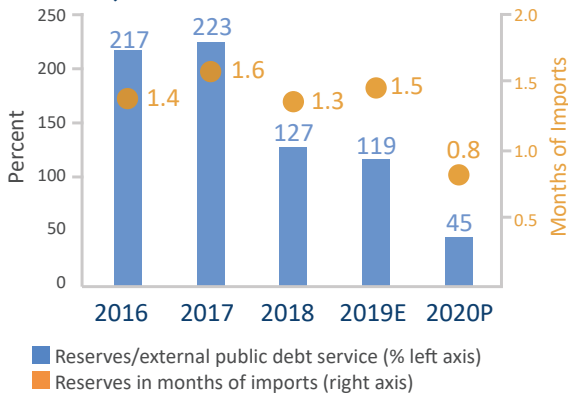
ແຫລ່ງຂໍ້ມູນ: ສຖຸຕ; ທະນາຄານໂລກ. ໂຕເລກປະເມີນ ແລະ ຄາດຄະເນ.

ການຂາດດຸນງົບປະມານ ແລະ ລະດັບໜີ້ສິນສາ ທາລະນະມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມສູງຂຶ້ນ

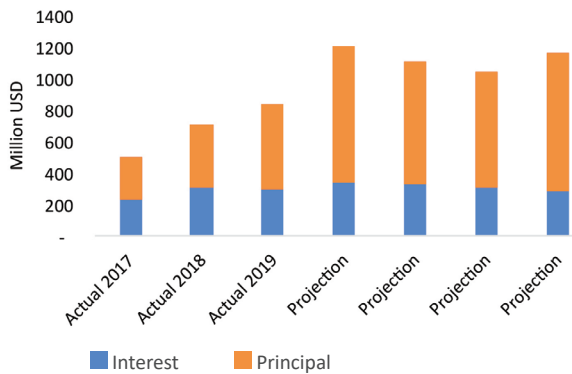
ແຫລ່ງຂໍ້ມູນ: ກຊຸງ, ທະນາຄານໂລກ, IMF/WEO. ໂຕເລກຄາດຄະເນ.

...ແລະ ຄັງແຮສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຍັງສືບຕໍ່ຫຼຸດລົງ

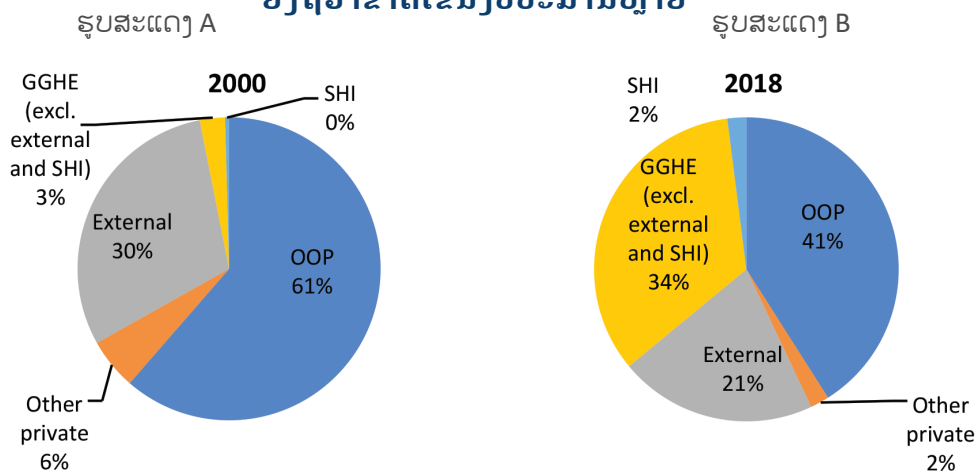
ແຫລ່ງຂໍ້ມູນ: ທຫລ; ກຊຸງ; ທະນາຄານໂລກ. ໂຕເລກປະເມີນ ແລະ ຄາດຄະເນ.

ການຊໍາລະໜີ້ສາທາລະນະຈະສືບຕໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນໄລຍະກາງ

ແຫລ່ງຂໍ້ມູນ: ຊຸງ.

ເຖິງວ່າສ່ວນແບ່ງລາຍຈ່າຍຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ໄດ້ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ, ແຕ່ຂະແໜງດັ່ງກ່າວ ຍັງຖືວ່າຂາດເຂີນງົບປະມານຫຼາຍ

ແຫລ່ງຂໍ້ມູນ: ຂໍ້ມູນປີ 2000 ຈາກຖານຂໍ້ມູນລາຍຈ່າຍຂະແໜງສາທາລະນະໃນລະດັບສາກົນຂອງອົງການ WHO; ຂໍ້ມູນປັນຊີປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງ ຊາດຂອງ ກສສ ປີ 2018. ໝາຍເຫດ: GGHE = ລາຍຈ່າຍຂະແໜງສາທາລະນະ; OOP = ຈົກຖືງຈ່າຍ; SHI = ການປະກັນສຸຂະພາບສັງຄົມ.

THE WORLD BANK

IBRD • IDA | WORLD BANK GROUP

**The World Bank Lao PDR Country Office,
East Asia and Pacific Region**

Xieng Ngeun Village, Chao Fa Ngum Road,
Chantabouly District, Vientiane, Lao PDR
Tel: (856-21) 266 200
Fax: (202) 266 299

www.worldbank.org/lao
The World Bank

1818 H Street, NW
Washington, D.C. 20433, USA
Tel: (202) 4731000
Fax: (202) 4776391

www.worldbank.org

